

(Hering) János ezredes; Ijjas (Freiler) József százados; Kapitánffy (Kratzner) Albin őrnagy; Nádas (Nadler) ezredes, Németh (Popovics) Jenő alezredes; Porzezsinszky Valér alezredes; Radnóczy (Riedl) Antal százados; Rády-Péntek (Freitag) Artur százados; Szávay (Szlávits) Sándor vezérőrnagy és Szörényi (Reischl) Emil százados. Majdnem az összes felsorolt tiszt a vezérkarnál szolgált. Nagy Vilmos: *Végzetes esztendőök 1938–1945*. Körmendy, Bp., é. n., 258. o.

24. A puccsnak és előzményeinek német verzióját részletezi Winkelmann Himmlerhez intézett 1944. október 25-i memoranduma. Ebben az SS és a német rendőri erők magyarországi főparancsnoka fölfedi nemcsak az SS-tisztek által játszott konkrét szerepeket, ideértve Skorzeny és Otto Klages SS-Hauptsturmführer szerepét ifj. Horthy elrablásában, Kernmayr SS-Untersturmführer szerepét a rádióállomás elfoglalásában, Bach-Zelewski és Zehender SS-Standartenführer szerepét az erőd megrohamozásában, hanem a külügyminisztériummal és képviselőjével, Veesenmayerral való rivalizálást is. A memorandumra, melyet Kurt Becher személyesen adott át, Himmler október 30-án azt írta, „köszönettel a jól végzett munkáért”. *NA*, T-175 mikrokópia, 59. tekercs.

25. Lakatos verzióját a puccshoz vezető eseményekről lásd NG-1848.

26. Horthy beszámolója a puccsról: Horthy: *Memoirs*. Robert Speller and Sons, New York, 1957, 227–241. o.

27. Bővebben a puccsról lásd C. A. Macartney, 2:391–443. o.; Teleki, *Nyilas uralom Magyarországon, i. m.*, 28–51. o.; Nagy, *Végzetes esztendőök, i. m.*, 229–272. o. Lásd még Rozsnyói, *A Szálasi-puccs, i. m.*, 105. o.

28. Teleki, *i. m.*, 134–135. o. A német külügyminisztériumnak küldött 1944. október 28-i táviratában Veesenmayer a következő statisztikai adatokat sorolta fel: 1944. március 19-én 800 000 zsidó volt. Közülük 430 000 főt átszállítottak a Reich területére; 150 000 fő a munkaszolgálatos-századokban szolgált, és 200 000 zsidó maradt Budapesten. *A Wilhelmstrasse és Magyarország. Német diplomáciai iratok Magyarországról 1933–1944*. Szerk.: Ránki György stb., Kossuth, Bp., 1968, 907. o. Lásd még *RLB*, 236. dok.

29. Lévai, *Zsidósors Magyarországon*, 301. o. és Zsadányi Oszkár: „Kiskunhalas-Pusztavám,” *Menóra*, Torontó, 1983. október 21.

30. Ilyen, október 17-én kiadott utasítás tette például lehetővé, hogy Boros Sándor folytassa munkálkodását a Kistarcsán és másutt lévő zsidó foglyok érdekében. Az utasítások szövegét lásd Lévai: *A pesti gettó*. Officina, Bp., é. n., 21. o.

31. Az október 16-án hivatalba lépő kormány összetétele megfelelt a korábbi Veesenmayer–Szálasi-egyezségnek (lásd feljebb). A belügyminisztérium vezető tisztviselői közé tartozott Láday István csendőr ezredes, akit kineveztek a politikai rendőrségért felelős államtitkárrá; Hain Péter, a magyar titkosrendőrség hírhedt főnöke, akit újra kineveztek az Államvédelmi Központ vezetőjévé. A nyilas párt- és kormányzati intézmények szervezeti felépítéséről, struktúrájáról, kádereiről jól dokumentált, részletes áttekintést ad Teleki, *i. m.*, 112–123., 221–248. o.

32. 1945–46-ban lezajlott tárgyalásán Szálasi megpróbálta az atrocitásokért való összes felelősséget a KABSZ-tagokra és a németekre hárítani. *Uo.*, 136–137. o.

33. A Szálasi–Rotta-tárgyalásról részletesen lásd: Karsai László: „A pápai nuncius és Szálasi Ferenc.” *Európai Utas*, 1991/2. sz. 72–76. o. Lásd még: Lévai, *Zsidósors Magyarországon*, 319. o.

34. Lévai, *Eichmann in Hungary, i. m.*, 145–146. o. Vajna véleményének összegzését a zsidókérdés magyarországi kezelésére vonatkozó memorandummal együtt, melyet a budapesti német követség 1944. október 19-én küldött el a svájci követség-